

KHÚC GIAO MÙA

bước chân tìm dấu Bụt
cây trơ đứng lặng nhìn
hỏi mây, mây không đáp
hỏi gió, gió lặng thính

không đi đâu tìm Bụt
không gọi gió hỏi mây
Bụt luôn bàng bạc đó
chỉ có ta vô minh

Thầy có đến bao giờ
có đi chốn nào đâu !
Bụt và Thầy nhất thể
chỉ mình ta vô minh

chỉ mình ta vô minh
chạy theo bóng với hình
tuệ giác Thầy bàng bạc
ta đâu có một mình

Dòng sông xưa hiện về trước mắt, một thuở mà Người suy tư trong cuộc
lũ, muốn tìm cho ra bóng Chân Hình. Giải phóng con người mê muội, kêu
gọi Hiếu và Thương để tạo dựng Hòa Bình cho Đất Mẹ.

Những năm tháng tha hương, cánh nhạn xa bầy, trầm mình khổ hạnh, un
đúc con đường phụng sự chúng sinh. Niềm tin giúp Người sống lạc quan
và nuôi dưỡng đạo đức trong mọi hoàn cảnh và bây giờ cho đến cuối đời
Người cũng vẫn mãi là điểm tựa vững vàng, gieo rắc niềm vui và giúp
chúng sinh đi qua hết mọi nẻo đường chông gai trong cuộc sống.

Người không mỗi mệ , bước theo tiếng rống trầm hùng của Sư tử chúa,
đem chân lý Khổ-Tập-Diệt-Đạo, một chân lý luôn có mặt từ trong
cái nhỏ nhất của thế gian đến cả cái bao trùm vũ trụ, nó ôm luôn cả
những ngõ ngách của triết lý Đông-Tây, trao tiếp cho chúng sinh.
Giống lên tiếng chuông Tỉnh thức trên trời thái không, với từng bước
chân vững vàng thanh thoi, từng hơi thở chánh niệm... để nghe đâu
đây tiếng nhạn trời Tây đánh thức cánh Chuồn đang ngủ quên bên nụ
sen trời Đông. Mong sao cánh Chuồn giật mình bay lên làm hiện lộ
cả bầu trời không sinh-diệt.

Người đã cho thấy: Bụt luôn có mặt giữa cuộc đời!

Hãy dừng lại, ngồi lại thật yên, đầu đó trong hơi thở thật êm thật nhẹ, những tiếng gọi thân thương của Người nhỏ vang lên từ đáy hồn sâu thẳm với đôi mắt long lanh sáng ngời nhưng không kém phần nghiêm nghị...Pháp thân của người đã có trong ta. Ta thấy rõ từng giọt sương đang có trong từng giọt sương.

Người luôn dạy ta dừng lại để tận hưởng phút giây hiện tại, để nhìn rõ người thương kẻ ghét, để thấy ai ai cũng cùng một bản thể, cùng cội nguồn bao la trùng điệp....nhưng vì một niệm sai lầm nên chia cách phân ly.

Người đã chỉ cho ta tiếp nhận các hiện tượng như Nó Đang Là, Nó có đó hay không có đó một cách mau nhiệm trong dòng lưu chuyển của trùng trùng nhân duyên và nhân quả. Nó tự nhiên như hơi thở của kiếp người, làm sao mà thiếu được!

Quá khứ ư? Hiện tại ư? và Tương lai ư? một mớ ý niệm, sản phẩm của tâm thức con người chứ thời gian chỉ là thời gian như tự thân nó đang là. Bao nhiêu ảo vọng của thời gian đều dần dần dứt bỏ thì còn đâu để mà xung hùng, xung bá, chiếm đoạt, còn đâu mà muối mặt mà xung Chúa với Trời.

Người khuyến khích ta trở về sống ý thức trong từng phút giây hiện tại, có khả năng mở ra cho chính mình một khung trời mới, cảm nhận sức sống nhiệm mầu trong mọi lĩnh vực của cuộc đời, với nét đẹp uyên nhiên của bé thơ ngày mở mắt chào đời...hay là:

"Giọt sương trong vòm rặng
ánh nắng vàng đang bay
chim hót như mọi ngày
ta ra vườn quét lá" (sưu tầm)

Ôi đẹp làm sao! giản dị làm sao!

Cứ để cho thực tại nhiệm mầu phô trương hết cái hay cái dở của nó, dù đó là hạt mưa, bông tuyết lất phất ngoài kia, vết bùn còn vương trên cánh sen hồng hái vào cúng Bụt, ngôn ngữ nào diễn tả cho hết! viễn vông và trống rỗng! chữ nghĩa ngăn ngùn khi mây vẫn trôi và nắng vẫn hồng. Bớt dừng lại chăng? Áo!

Xa xa còn vài tiếng pháo đi đùng nổ muộn. Có muộn không? bao giờ là bắt đầu và bao giờ là chấm dứt? Đất trời nghe như trời khúc. Mở tung

cánh cửa đêm đông, thở đầy buồng phổi hương đất, nâng chén trà uống cả khí trời, nguyện nuôi dưỡng chí Chân Nhân của Người. Mong rằng: hãy tinh tấn bắt đầu từ nơi không bắt đầu và nếu phải kết thúc thì cũng từ nơi không kết thúc. Người vẫn mênh mang và rõ ràng như một dòng sông. Ánh mắt hiền hòa, nụ cười bao dung cùng tuệ giác của Người đã chỉ cho ta thấy được mối tương quan, tình huyết thông giữa ta và Đất Trời, tình huynh đệ với mọi loài...và nhất là ta nhận ra sự có mặt của chính ta trong từng phút giây của đời sống. Có được như vậy mới bảo rằng thấy được Sự Thật mà không bị lừa gạt! mới bảo rằng ta không uống phí cuộc đời.

Đó cũng là một chút gì đền đáp:
"Ôn Thầy nghĩa Bạn dày sâu" vậy!

Hiên trúc đêm đầu năm 2015
Tâm Hải Đức

www.vietnamvanhien.net